

[Kim Behnke]

tilfredsstillende, nu at få tingene gjort ved lovgivning. Det synspunkt deler vi ikke. Hvis tingene kan fungere uden lovgivning, er der såmænd ingen grund til, at vi herinde ulejligere befolkningen med yderligere regler og regulativer.

Vandene skilles for alvor, når vi skal se på, hvad der så skal siges ja til, og hvad der skal siges nej til. Bemærkningerne om, at man ønsker en lægmandssammensætning, hvor bl.a. amtsrådsmedlemmer skal deltage, kan vi også være en smule bekymrede for i og med, at amtsrådsmedlemmerne samtidig er bevilgende myndighed for hovedparten af landets sygehuse. Derfor kan der meget hurtigt opstå en interessekonflikt.

Så bevæger jeg mig over i den ende, hvor jeg skal holde op med at sige vi og skal til at sige jeg.

Jeg er meget bekymret for, at vi mange gange i den slags spørgsmål udnævner os selv her i 1991 til at tro, at den viden, vi har, på nogen måde er dækkende eller optimal. Det mener jeg at historien har bevist at den hverken er i dag eller var for 10 år eller for 100 år siden.

Min bekymring går i retning af, at vi ved hjælp af disse snævre regler meget vel kan komme i en situation, hvor vi forbyder noget i dag, hvor det så om nogle år viser sig, at det faktisk har været temmelig katastrofalt, at vi har forbudt de pågældende ting. Så længe vi har store sygdomsområder som AIDS og kræft, hvor der ikke er fundet løsninger endnu, synes jeg, at man skal være overordentlig varsom med at udstede forbud mod forskning. Vi kan meget vel forhindre udviklingstrin eller egentlige løsninger i at nyde fremme, simpelt hen fordi vi tror, at vores viden i dag er optimal, hvad den bestemt ikke er.

Lad mig på spørgsmålet om, hvorvidt det så skal være nogle statslige forskningsinteresser, da klart og utvetydigt sige, at efter min mening har staten ikke nogen interesser; staten er ikke noget som helst i sig selv. Menneskene er suveræne. Det mikser man så også sammen i og med, at mennesket tit og ofte ikke engang i spørgsmålet om kunstig befrugtning osv. er det. Her er det, at spørgsmålet om kvindens suverænitet kommer ind. Den vil man så ikke engang tillade. Her tillægger man også staten en større viden og en større indsigt end den kvinde, det drejer sig om. Menneskets suverænitet kan ikke

krænkes og skal ikke krænkes, heller ikke af disse lovparagraffer. Derfor er jeg for mit vedkommende ikke indstillet på, at der skal indføres disse snævre regler; jeg mener tværtimod, at jo større frihed der er på området, jo mere åbenhed er der også. Jeg er meget bange for, at disse snævre regler kan få den stik modsatte virkning af, hvad de, der har fremsat forslaget, havde som intention, nemlig at de forsøg, der nu bliver illegale, stadig væk vil finde sted, men flyttes fra laboratorierne og ned i de skumle kælderlokaler.

Derfor er det vigtigt, at vi ikke kommer til at lave en lovgivning, der har den stik modsatte effekt af, hvad der egentlig var intentionen.

Men for at rekapitulere, så er Fremskridtspartiets folketingsgruppe blevet stillet frit på dette punkt og vil derfor stemme uafhængigt ved tredjebehandling.

Arne Melchior (CD):

CD's normale ordfører i emner af denne art, fru Lis Noer Holmberg, er forhindret af andet arbejde, og jeg skal derfor på gruppens vegne give en foreløbig melding til det foreliggende lovforslag.

Vi har fundet det meget svært at tage stilling, men heldigvis skal lovforslaget ikke gennemføres i indeværende samling, så der bliver god tid til både at stille spørgsmål, debattere og uddybe. Men jeg kan da godt generelt sige, at vi stiller os positivt til systemet med de videnskabetiske komiteer, herunder også den centrale komité, idet jeg finder intentionen om, at der skal være en ensartet praksis i landet, særdeles rigtig.

Jeg bemærkede den socialdemokratiske ordførers udtalelse om, at Den Centrale Videnskabetiske Komité bør have en stor grad af uafhængighed, og det finder jeg er meget velbetænkt.

Hvad forskningsdelen angår, er vi principielt pro ud fra nogle lignende overvejelser som dem, hr. Kim Behnke gjorde gældende. Men jeg har ikke i teksten kunnet finde belæg for et ønske, vi må fremføre: at enhver kvinde må have ret til at nægte anvendelse af sine æg til sådan forskning, som her er forudset, naturligvis efter grundig information om betydningen og fremgangsmåden. Hr. Kim Behnke talte om menneskelig suverænitet. Det kan jeg godt underskrive, men det leder så også for mig frem